

De grote uitdaging voor het onderwijs: Hoe geven we de kinderen, die uitvallen, betere kansen op een opleiding

Bij de begrotingsbehandeling in de Nationale Assemblee (DNA) stelde de minister van Onderwijs, Wetenschap en Cultuur (MinOWC) de issue: zo'n 45% van de Surinamers heeft onvoldoende onderwijs gehad en is onvoldoende toegerust voor de maatschappij. Niet goed voor deze mensen, niet goed voor Suriname. Willen we dit aanpakken, of niet? Willen we deze groep ook kansen geven, of richten we ons alleen op de kinderen die het goed doen.

De problemen binnen het onderwijs

We weten al heel lang dat veel kinderen in Suriname blijven zitten, drop-outs worden, en met niet meer dan een Lagere school (GLO) diploma op straat komen. Dat veel kinderen niet goed kunnen rekenen en de Nederlandse taal niet onder de knie hebben. Dat er struikelvakken zijn, waardoor leerlingen moeilijk verder kunnen. Dat leerlingen wel andere talenten hebben, maar er niet voldoende vervolgopleiding voor is. Dat is verschrikkelijk jammer. Voor die kinderen, die zich zonder diploma minderwaardig voelen. Voor de ouders die hoop hadden gesteld in een goede toekomst voor hun kinderen. En voor Suriname omdat zoveel talent niet benut wordt en verloren gaat. Het zijn vooral jongens die het niet halen in het Surinaams onderwijs-systeem; zo lopen ze grote kans het verkeerde pad op te gaan.

De belangrijkste vernieuwingen en verbeteringen

Er zijn enkele rigoureuze maatregelen genomen om het probleem aan te pakken:

- Kinderen die niet goed meekomen mogen niet meer blijven zitten: uit internationaal onderzoek blijkt dat de oorzaken van slechte resultaten meestal in de thuis-situatie zitten; en die los je niet op bij zitten-blijven. *Doorstromen is beter*. Het kind blijft bij zijn leeftijdgenoten, wat heel belangrijk is voor de ontwikkeling van het kind.
- Tweede maatregel is om de basis-educatie te verlengen tot leerjaar 10. Zo krijgen de *langzame leerlingen extra tijd om te leren*. Voor jongens is die verlenging extra belangrijk, want hun ontwikkeling is aanvankelijk trager dan van meisjes, maar in leerjaar 9 en 10 trekken zij goed bij. Voorts is *beroepsoriëntatie* een belangrijke plaats gegeven. *Alle leerlingen maken kennis met beroepen* en kunnen zo ontdekken welke bij hen past. Hierna kunnen zij een bewuste, eigen keuze maken.

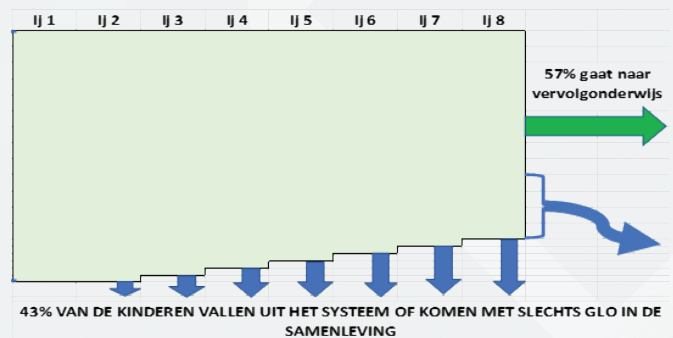
Bron: Facebookpage RD Simons School

Bezoek Huize Ashiana in het kader van het vak Zorg en Welzijn.

- Een derde maatregel, ideaal is, dat er voor *ieder kind een vervolgtrajec is voor zijn talenten*. Mulo C met een talenprofiel is erbij gekomen. Er wordt gewerkt aan MULO D voor de richting kunst en sport. Ook het probleem van de struikelvakken zal worden aangepakt; en naar de toelatingsnormen zal worden gekeken.

- Verder zijn er nog maatregelen genomen om het onderwijs te verbeteren: ontwikkelingsgericht onderwijs, formatieve rapporten (geven meer informatie over de leervragen van de leerling dan alleen een cijfer), nieuwe boeken, e.d.
- Wij werken aan een programma voor het niet goed Nederlands kunnen spreken en lezen van de ouders, dat doorwerkt naar de kinderen.

Fig. 1: Oude systeem: 43% (zie Census 2012) van de kinderen komen niet toe aan of voorbij GLO leerjaar 8

Spanning tussen ideaal en uitvoering

Deze rigoureuze maatregelen vragen veel van het onderwijsveld en veel ondersteuning, training, nieuwe tools. Het Ministerie heeft hard gewerkt en er is aan randvoorwaarden gewerkt: nieuwe boeken; OGO-trainingen voor alle leerkrachten; nieuwe praktijklokalen; laptops voor leerkrachten. Maar nog niet alles is nu al in place: kinderen stromen door en hebben het niveau van de volgende klas nog niet. Vroeger bleven deze kinderen zitten, en werd de leerkracht van de volgende klas niet geconfronteerd met deze leerlingen met een achterstand. Nu moet de leerkracht opeens op meerdere niveaus gaan lesgeven en aan de basisvaardigheden van reken en taal werken, die al 1 of 2 jaar eerder aangelegd hadden moeten worden. Er zijn gelukkig genoeg leerkrachten die met hun collega's overleggen, op internet zoeken naar methoden om dit aan te pakken. Maar er zijn ook veel leerkrachten die dit niet lukt. Het ministerie is er pas dit jaar aan toegekomen om een programma van remedial teaching voor rekenen en taal te ontwikkelen en in maart naar de scholen te brengen: Een absolute noodzaak voor het succes van het doorstroombeleid. Er moeten remedial teachers bijkomen; zorgcoördinatoren; maatschappelijk werkers. Meer investeringen in het onderwijs; nieuwe klaslokalen. Er wordt gewerkt aan een programma voor huiswerkbegeleiding.

Kiezen we om de 45% kinderen binnen het systeem te houden, of vinden we het te moeilijk?

Deze vraag stelde de minister in DNA. Maar deze vraag geldt voor de gehele samenleving. Er is nu een generatie kinderen met grote achterstanden. De COVID-achterstanden vormen een wereldwijd probleem. In Suriname kwamen daar de overstromingen nog bij. En de economische crisis. Willen we het, kunnen we het? We moeten vooruit. Dat willen de minister, DNA en regering. De inzet en creativiteit van iedereen is nu nodig. Niet alleen van het MinOWC. Wat kunnen ouders voor ouders en kinderen doen? Wat kunnen vrijwilligers, gepensioneerden en studenten doen? Wie kunnen we nog meer mobiliseren? Ieder initiatief is welkom! En natuurlijk meer budget voor de onderwijsbegroting.

Fig. 2: De Onderwijsvernieuwing: alle kinderen tot leerjaar 10. Doorstroming leidt tot meer kinderen in hogere klassen, die extra aandacht nodig hebben.

